

Per Josep Manchado

44! Aquest és el nombre final d'observadors d'ocells que estan fent el seu Gran Any al llarg d'aquest 2013. Recordem, pels qui no hi estiguin al cas, que el Gran Any o Big Year és una espècie de competició que es disputa dins un àmbit territorial determinat (Mallorca, EUA, Espanya, Holanda, etc.), al llarg de tot un any natural i que consisteix en observar (també val escoltar de forma absolutament indubtable) el major nombre possible d'espècies d'aus. Lògicament, el guanyador del Gran Any serà l'observador que més espècies vegi al llarg de l'any, tot i que l'objectiu principal del Big Year és que els guanyadors siguin els 44 participants, que tots incrementin el nombre de sortides al camp i que puguin observar noves espècies.

Ara, ja portem quatre mesos de Big Year i l'opinió general és que ha estat un gran encert, una dosi de frescor i d'optimisme en uns moments durs, en els quals la major part de gent està passant per situacions difícils. Atur, retallades, acomiadaments o crisi són paraules que ens fan a tots la vida més complicada i, per a la majoria de nosaltres, el Gran Any està essent un motiu per desconnectar, per somriure, per oblidar, encara que sigui per unes hores, els problemes i centrar-se en buscar busquerets roigs o migrants; Fins ara, alguns de nosaltres ha patit vent i

fred a qualque cap abans que surti el sol, esperant el pas d'un paràsit gros o una gavina rara; ha crescat pel Galatzó o pel pla de Cúber a la recerca de gralles de bec vermell o tords flassaders; hem mirat tots els grups de corriols al Salobrar, per si de cas tornava el corriol de bairdii que s'hi va observar l'any passat. En definitiva, ens hem aliat per fer una de les coses que més ens agrada: observar ocells en el seu medi natural. Per això, sense cap dubte, el Gran Any ha estat un bon incentiu.

El Gran Any va començar el dia 1 de gener, i ho va fer amb una energia enorme, amb tots els participants fent jornades de camp a la recerca d'ocells. Potser pel seguit de festes del mes, per la curiositat o el desig d'anotar espècies a la fulla de càlcul (fer "cling" en l'argot de Whatsapp o Facebook), o per no quedar-se darrere, el cert és que al gener la majoria dels participants varen sortir moltíssim al camp, amb la satisfacció que cada sortida a un hàbitat diferent significava fer un munt de clings i això encara animava més a sortir. A partir d'un cert nombre d'espècies, lògicament, és fa molt més difícil veure'n de noves, i es van succeint les sortides on no sumes cap espècie nova a la llista, amb la conseqüent baixada d'ànims; potser això és el que va passar al febrer.

En total, al gener, es varen observar

Classificació

A l'anterior número d'Es Busqueret, abans de començar el Gran Any, varem parlar de la xifra "màgica" de 200 espècies, com també de la dificultat d'entrar al Club dels 200, i que és tractaria d'una xifra difícil d'assolir. Dons bé, a dia d'avui, vos presentem la llista actualitzada que correspon al número d'espècies observades per cada participant fins a dia 30 d'abril de 2013. En conjunt ja han estat observades 224 espècies, per part de 27 ornitòlegs ja s'han superat el centenar d'espècies i un d'ells ja ha superat la barrera de les 200...

Pos.	Participant	Nº sp.
1	Maties Rebassa	209
2	Josep Manchado	196
3	Pere Vicens	190
4	Rafel Mas	190
5	Lalo Ventoso	184
6	Juanjo Bazan	180
7	José Luis Martínez	179
8	Cati Artigues	178
9	Gemma Carrasco	178
10	Toni Muñoz	178
11	Biel Bernat	176
12	Jordi Muntaner	175
13	Xavi Llabrés	172
14	Juan M. González	171
15	Susana Quintanilla	169
16	Lluís Parpal	164
17	Manolo Suárez	163
18	Antoni Soler	159
19	Carlos López Jurado	157
20	Steve Nicoll	152
21	Cristina Fiol	140
22	Michael Montier	135
23	Carlota Viada	131
24	Jaume Adrover	128
25	Lupe Suárez	119
26	Manolo Cabalga	109
27	Xavier Mas	107
28	Rafael Berlanga	98
29	Miquel A. Mairata	93
30	Jaume Canals	91
31	Steve Sánchez	90
32	Margalida Roig	89
33	Andrés Mas	85
34	Paula Sevilla	74
35	Alberto Bazán	60
36	Emilia Segura	56
37	Nieves Negre	52
38	Adolfo Ferrero	26

147 espècies a Mallorca, amb algunes rareses com una negreta (*Melanitta nigra*) que va estar alguns dies a Porto Colom i que va generar moments bigyear amb anades i tornades entre el port i s'Algar. Hi ha hagut moments curiosos com quan es trobaren a Cala Gamba el mateix dia fins

a vuit ornitòlegs per observar una ànnera peixatera (*Mergus serrator*) que ha passat mig hivern a aquesta petita cala. A més a més, també s'han vist moltes espècies poc habituals, tot i que no són rareses, fins a sumar les 147 ja comentades.

Al febrer, després d'aquesta gran mobilització del primer mes, i potser davant de la dificultat d'incrementar el nombre d'espècies, els participants baixaren una mica el ritme i sortiren menys, fins i tot alguns no observaren cap espècie nova. En qualsevol cas, a les 147 espècies vistes al gener, només se sumaren 7 espècies noves al febrer. Entre tots varem veure 154 espècies durant els dos primers mesos. Fins al febrer, els participants que vèren més aus portaven 140 i 137 respectivament, la qual cosa vol dir que al primer de la classificació se li han escapat 14 espècies, i al segon 17, ocells que algú ha vist i ells no. Això ens ha de servir d'estímul per seguir sortint i millorant.

També cal remarcar que, tal vegada, sigui el canvi climàtic o aquest hivern tan suau que hem tingut, o potser és que hi ha molta més gent al camp mirant ocells, o fins i tot una combinació dels factors anteriors, però s'ha constatat que els primers aucells migrants o estivals se detectaren abans a Mallorca. Així espècies com el cucui, el xàtxero groc, el capsigrany o els hirúndids han estat observades molt prest seguint la tendència d'aquests darrers anys.

Si ens centrem en les espècies vistes als dos mesos d'hivern, podem dir que s'han pogut observar pràcticament totes les habituals a l'hivern, la qual cosa con-

firma que s'ha fet molta feina de camp. Sorpren, per les seves grans dimensions, la poca gent que ha pogut veure l'àguila cobarrada (*Aquila fasciata*), i el poc visible que ha estat i és aquesta gran àguila. Tot i que hi ha pocs exemplars a Mallorca, es tracta d'un aucell de gran envergadura, però malgrat això només dos o tres ornitòlegs l'han pogut observar, fet segurament motivat pels costums poc actius d'aquesta espècie.

En el cantó oposat, si parlem d'espècies que aquest hivern han semblat més abundants del que és habitual, podríem parlar-ne de dues. La primera són els reietons d'hivern (*Regulus regulus*). Com el seu nom indica són propis del temps de fred, però aquest hivern han estat especialment abundants. Pràcticament s'han observat a pinars, alzinars, parcs urbans, a la platja de Palma o Santa Ponça, deixant-se veure sempre amb certa facilitat. Els altres aucells protagonistes d'aquest hivern han estat els llunets (*Carduelis spinus*), també una de les sorpreses de l'hivern, gairebé sempre en grups animats i renouers.

En el capítol de les curiositats, podem dir que el premi honorífic a la primera espècie observada del 2013 l'ha guanyat Steve Nicoll, que va veure un mussol orellut (*Asio otus*) a les 00:35 de dia 1 de gener, entre raïm i cava en plena festa de cap d'any. Altres anècdotes d'aquest dos mesos poden ser el pinsà mè (*Fringilla montifringilla*) resident hivernal a can Lalo i na Susana a Costitx, que ha provocat tot un seguit de visites d'ornitòlegs a casa seva per tal de veure un ocell que, tot i

no ser rar, mai es fàcil de veure. També podem parlar del curiós empat a 127 espècies observades al gener entre els dos primers ornitòlegs de la classificació, en Maties Rebassa i en Pere Vicens, o les 71 espècies vistes el primer dia de l'any per alguns després d'iniciar l'any amb una bona xocolata amb xurros i una jornada intensiva de birding. També anomenar el famós bassiot que trobaren na Gemma i en Rafel a l'aparcament d'es Trenc, on es podien veure les quatre espècies de tords, o el tord flassader (*Turdus torquatus*) que a la sortida del GOB al Galatzó només va veure en Pere Vicens. Cal parlar també de les nou oques salvatges (*Anser anser*) que se deixaren veure i fotografiar a plaer a s'Albufera durant bastants dies.

Ara, que ja fa setmanes que marxaren tots aquests ocells que han estat a Mallorca durant els mesos de fred, sabem que a molts de nosaltres ens han quedat espècies sense observar i pendants per a recuperar i anotar pels propers novembre i desembre. L'any ens ofereix una segona oportunitat per a observar aquells ocells que ara ja han marxat. Ara inmersos en plena migració, moment màgic per excel·lència, tenim a l'abast tant les espècies habituals com algunes d'escases, rares o divagants, i molts llocs d'observació, molta emoció pel possible pas d'aquell ocell inesperat. No oblideu que durant la migració, moltes espècies estan sols de pas i no es quedaran a l'illa molt de temps, per el que caldrà estar al lloc just en el moment just, sense segones oportunitats.

Sort, bona migració i bon Big Year!

